

gelijk zijn als biologische individuen. Bij planten is u r zelfbestuiving dikwijls zoo'n „Reine Linie” te fokken, die al haar eigenschappen onveranderd voortdraagt.

De erfelijke eigenschappen, a.h.w. de speciale uitingen van één soort, schuilen in iedere cel van het individu. Iedere cel van een vroegrijpe, geelgespikkelde, suikererwt heeft de potentie voor vroegrijpheid, gele spikkels en suiker.

Evenzoo draagt iedere cel van een mensch den vorm van den neus, de klank van de stem, de kleur van het haar en de muzikaliteit in zich. Alle neusvormen bij de verschillende menschen zijn echter openbaringen van den menschenneus.

We hebben dus de opevolging van individualisatie's die steeds minder diep worden: soort, ras, individueel leven.

Ze zetelen in de steeds „menigvuldiger”, steeds meer „uitgewikkelde” structuren: kernplasma, cel, plant.

Het individueele leven kan bij de voortplanting terugkeeren tot het rasleven, het rasleven kan bij de geslachtscellenvorming van heterozygoten en bij mutatie's terugkeeren tot het soortleven.

In het individu vormen de geslachtscellen den band met het ras. In de geslachtscel vormt het kernplasma weer den band met de soort.

Dat in de diepste diepte alle leven één wordt en voortkomt uit Eén, die ook van boven den geest zendt, — dat is ons geloof.